

32001L0042

L 197/30

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

21.7.2001

**DYREKTYWA 2001/42/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 27 czerwca 2001 r.
w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽³⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽⁴⁾, w świetle jednolitego tekstu zatwierdzonego przez Komitet Pojedynczy w dniu 21 marca 2001 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 174 Traktatu stanowi, że polityka wspólnotowa w dziedzinie środowiska ma przyczynić się, między innymi, do zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska, ochrony zdrowia ludzkiego oraz ostrożnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych oraz że ma być oparta na zasadzie ostrożności. Artykuł 6 Traktatu stanowi, że wymogi ochrony środowiska mają być brane pod uwagę przy ustalaniu i realizacji polityk i działań Wspólnoty, w szczególności w celu wspierania stałego rozwoju.

(2) Piąty Program Działań: W kierunku trwałego rozwoju – Wspólnotowy program polityki i działań w dziedzinie środowiska i stałego rozwoju ⁽⁵⁾, uzupełniony decyzją Rady 2179/98/WE ⁽⁶⁾ w sprawie jego przeglądu, potwierdza znaczenie oceny potencjalnego wpływu planów i programów na środowisko.

(3) Konwencja o różnorodności biologicznej wymaga, aby Strony brały pod uwagę, zależnie od możliwości i odpowiednio, ochronę i zrównoważone wykorzystywanie różnorodności biologicznej do stosownych sektorowych lub międzysektorowych planów i programów.

(4) Ocena wpływu na środowisko jest ważnym narzędziem służącym do uwzględnienia aspektów środowiskowych w procesie przygotowania i przyjmowania niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko w Państwach Członkowskich, ponieważ zapewnia, że taki wpływ planów i programów jest brany pod uwagę w czasie przygotowania tych dokumentów i przed ich przyjęciem.

(5) Przyjęcie procedur w zakresie postępowania w sprawie oceny wpływu na środowisko na poziomie planowania i programowania powinno przynieść korzyści przedsiębiorstwom, zapewniając bardziej spójne ramy działania poprzez włączenie odpowiednich informacji dotyczących środowiska do procesu podejmowania decyzji. Włączenie szerszego zestawu czynników do procesu podejmowania decyzji powinno przyczynić się do bardziej trwałych i skutecznych rozwiązań.

(6) Różne systemy oceny wpływu na środowisko, funkcjonujące w Państwach Członkowskich, powinny zawierać zestaw wspólnych wymogów proceduralnych, niezbędnych do osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska.

(7) Konwencja Europejskiej Komisji Gospodarczej Narodów Zjednoczonych o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym z dnia 25 lutego 1991 r., która ma zastosowanie zarówno do Państw Członkowskich, jak i innych państw, zachęca strony Konwencji do stosowania jej zasad również w odniesieniu do planów i programów; na drugim posiedzeniu Stron Konwencji w Sofii w dniach 26 i 27 lutego 2001 r. podjęto decyzję o przygotowaniu prawnie wiążącego Protokołu w sprawie strategicznej oceny środowiska, który będzie uzupełniać istniejące przepisy w sprawie oceny oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, z myślą o jego możliwym przyjęciu przy okazji piątej ministerialnej konferencji „Środowisko dla Europy” na nadzwyczajnym posiedzeniu Stron Konwencji, planowanym na maj 2003 r. w Kijowie na Ukrainie. Funkcjonujące we Wspólnocie systemy oceny wpływu planów i programów na środowisko powinny zapewniać odpowiednie konsultacje transgraniczne, w przypadku gdy realizacja planu lub programu przygotowywanego w jednym Państwie Członkowskim potencjalnie może powodować znaczący wpływ na środowisko innego Państwa Członkowskiego. Informacja o planach i programach o znaczącym wpływie na środowisko innych państw powinna być przesyłana na zasadzie wzajemności i równorzędności, w granicach stosownych ram prawnych, między Państwami Członkowskimi a tymi innymi państwami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 25.4.1997, str. 14 oraz

Dz.U. C 83 z 25.3.1999, str. 13.

⁽²⁾ Dz.U. C 287 z 22.9.1997, str. 101.

⁽³⁾ Dz.U. C 64 z 27.2.1998, str. 63 oraz

Dz.U. C 374 z 23.12.1999, str. 9.

⁽⁴⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 1998 r. (Dz.U. C 341 z 9.11.1998, str. 18), potwierdzona dnia 16 września 1999 r. (Dz.U. C 54 z 25.2.2000, str. 76), Wspólne Stanowisko Rady z dnia 30 marca 2000 r. (Dz.U. C 137 z 16.5.2000, str. 11) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 września 2000 r. (Dz.U. C 135 z 7.5.2001, str. 155). Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 maja 2001 r. oraz decyzja Rady z dnia 5 czerwca 2001 r.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 138 z 17.5.1993, str. 5.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 275 z 10.10.1998, str. 1.

- (8) Dlatego też wymagane jest działanie na poziomie wspólnotowym w celu opracowania minimalnych ram oceny wpływu na środowisko, które ustalą szerokie zasady systemu oceny wpływu na środowisko i pozostawią w gestii Państw Członkowskich rozwiązania szczegółowe, przy uwzględnieniu zasady pomocniczości. Działania wspólnotowe nie powinny wychodzić poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów ustalonych w Traktacie.
- (9) Niniejsza dyrektywa ma charakter proceduralny i jej wymogi powinny być albo brane pod uwagę w istniejących procedurach w Państwach Członkowskich, albo włączone do specjalnie ustanowionych procedur. W celu uniknięcia powielania oceny Państwa Członkowskie powinny uwzględnić, tam gdzie to stosowne, fakt, że oceny będą prowadzone na różnych szczeblach hierarchii planów i programów.
- (10) Wszystkie plany i programy, przygotowywane dla szeregu sektorów i ustalające ramy dla przyszłego zezwolenia na inwestycję, dotyczącego projektów wymienionych w załącznikach I i II do dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko ⁽¹⁾, oraz wszystkie plany i programy uznane za wymagające oceny zgodnie z dyrektywą Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej flory i fauny ⁽²⁾ mogą potencjalnie powodować znaczący wpływ na środowisko i powinny z reguły być poddawane systematycznej ocenie wpływu na środowisko. W przypadku gdy dokumenty te określają wykorzystywanie małych obszarów na poziomie lokalnym lub stanowią niewielkie modyfikacje powyższych planów i programów, powinny być oceniane tylko wtedy, gdy Państwa Członkowskie stwierdzają, że mogą one powodować potencjalnie znaczący wpływ na środowisko.
- (11) Inne plany i programy, które ustalają ramy dla przyszłego zezwolenia na inwestycję, dotyczącego projektów, mogą nie powodować znaczącego wpływu na środowisko we wszystkich przypadkach i powinny być oceniane tylko wtedy, gdy Państwa Członkowskie stwierdzają, że mogą one potencjalnie powodować tego rodzaju wpływ.
- (12) W przypadku gdy Państwa Członkowskie dokonują tego rodzaju ustaleń, powinny brać pod uwagę odpowiednie kryteria wymienione w niniejszej dyrektywie.
- (13) Niektóre plany i programy nie podlegają przepisom niniejszej dyrektywy z powodu swoich szczególnych właściwości.
- (14) W przypadku gdy ocena wymagana jest na mocy niniejszej dyrektywy, powinno zostać przygotowane sprawozdanie dotyczące środowiska, zawierające odnośne informacje, wymienione w niniejszej dyrektywie, identyfikujące, opisujące i szacujące potencjalnie znaczący wpływ na środowisko, wynikający z realizacji planu lub programu, oraz rozsądne rozwiązania alternatywne, uwzględniające cele i geograficzny zasięg planu lub programu; Państwa Członkowskie powinny powiadamiać Komisję o wszystkich środkach podejmowanych w celu zapewnienia jakości sprawozdań dotyczących środowiska.
- (15) W celu przyczynienia się do bardziej przejrzystego podejmowania decyzji oraz w celu zapewnienia, że informacje przedstawione do oceny są wyczerpujące i wiarygodne, konieczne jest zapewnienie, że w trakcie oceny planów i programów przeprowadzone zostają konsultacje z organami odpowiedzialnymi za sprawy ochrony środowiska oraz ze społeczeństwem i że zostają ustalone odpowiednie ramy czasowe, pozostawiające wystarczającą ilość czasu na konsultacje, w tym na wyrażenie opinii.
- (16) W przypadku gdy realizacja planów i programów przygotowanych w jednym Państwie Członkowskim potencjalnie może powodować znaczący wpływ na środowisko innych Państw Członkowskich, należy stworzyć warunki, aby Państwa Członkowskie, których to dotyczy, mogły brać udział w konsultacjach i aby właściwe organy i społeczeństwo były poinformowane oraz miały możliwość wyrażenia opinii.
- (17) Sprawozdanie dotyczące środowiska i opinie wyrażone przez odpowiednie organy i społeczeństwo, jak również wyniki ewentualnych konsultacji transgranicznych, powinny być uwzględnione podczas przygotowania planu lub programu i przed jego przyjęciem lub poddaniem procedurze ustawodawczej.
- (18) Państwa Członkowskie powinny zapewnić, że gdy plan i program zostaje przyjęty, właściwe organy i społeczeństwo zostają o tym poinformowane, a odpowiednie informacje są im udostępnione.
- (19) W przypadku gdy obowiązek prowadzenia postępowania w sprawie prowadzenia oceny wpływu na środowisko wynika jednocześnie z niniejszej dyrektywy i innego prawodawstwa wspólnotowego, jak na przykład dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ⁽³⁾, dyrektywy 92/43/EWG, lub dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽⁴⁾, dla uniknięcia powielania oceny Państwa Członkowskie mogą zapewnić skoordynowane lub wspólne procedury spełniające wymagania odpowiedniego prawodawstwa wspólnotowego.
- (20) Pierwsze sprawozdanie dotyczące stosowania i skuteczności niniejszej dyrektywy powinno być sporządzone przez Komisję w ciągu pięciu lat po jej wejściu w życie, a następnie co siedem lat. Mając na uwadze dalsze uwzględnianie wymogów ochrony środowiska i nabytego doświadczenia, pierwszemu sprawozdaniu powinny, stosownie do potrzeb, towarzyszyć wnioski w sprawie dokonania zmian w niniejszej dyrektywie, w szczególności w odniesieniu do możliwości rozszerzenia jej zakresu na inne dziedziny/sektory i inne rodzaje planów i programów,

(1) Dz.U. L 175 z 5.7.1985, str. 40. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 97/11/WE (Dz.U. L 73 z 14.3.1997, str. 5).

(2) Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/62/WE (Dz.U. L 305 z 8.11.1997, str. 42).

(3) Dz.U. L 103 z 25.4.1979, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/49/WE (Dz.U. L 223 z 13.8.1997, str. 9).

(4) Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cele

Celem niniejszej dyrektywy jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do uwzględniania aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „plany i programy” oznaczają plany i programy, w tym współfinansowane przez Wspólnotę Europejską, jak również wszelkie ich modyfikacje:
 - przygotowywane lub przyjmowane przez organ na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym lub przygotowywane przez organ do przyjęcia za pośrednictwem procedury ustawodawczej przez parlament lub rząd, i
 - wymagane przez przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne;
- b) „ocena wpływu na środowisko” oznacza przygotowanie sprawozdania dotyczącego środowiska, przeprowadzenie konsultacji, uwzględnienie sprawozdania dotyczącego środowiska i wyników konsultacji przy podejmowaniu decyzji i dostarczenie informacji na temat decyzji zgodnie z art. 4–9;
- c) „sprawozdanie dotyczące środowiska” oznacza część dokumentacji planu lub programu, zawierającą informacje wymagane w art. 5 i w załączniku I;
- d) „społeczeństwo” oznacza jedną lub więcej osób fizycznych lub prawnych oraz, zgodnie z ustawodawstwem lub praktyką krajową, ich stowarzyszenia, organizacje lub grupy.

Artykuł 3

Zakres

1. Ocenę wpływu na środowisko, zgodnie z art. 4–9, przeprowadza się w odniesieniu do określonych w ust. 2–4 planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko.
2. Z zastrzeżeniem art. 3, ocenę wpływu na środowisko przeprowadza się w odniesieniu do wszystkich planów i programów,
 - a) które są przygotowane dla rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, energetyki, przemysłu, transportu, gospodarki odpadami, gospodarki wodnej, telekomunikacji, turystyki, planów zagospodarowania przestrzennego lub użytkowania gruntu i które

ustalają ramy dla przyszłego zezwolenia na inwestycję, dotyczącego projektów wymienionych w załącznikach I i II do dyrektywy 85/337/EWG; lub

- b) które, ze względu na potencjalny wpływ na tereny, zostały uznane za wymagające oceny na podstawie art. 6 lub 7 dyrektywy 92/43/EWG.

3. Plany i programy określone w ust. 2, określające użytkowanie małych obszarów na poziomie lokalnym oraz niewielkie modyfikacje planów i programów, określonych w ust. 2, wymagają oceny wpływu na środowisko tylko w przypadku, gdy Państwa Członkowskie stwierdzają, że mogą one potencjalnie powodować znaczący wpływ na środowisko.

4. Państwa Członkowskie ustalają, czy plany i programy inne niż określone w ust. 2 i które określają ramy dla przyszłego zezwolenia na inwestycję dotyczącego projektów, mogą potencjalnie powodować znaczący wpływ na środowisko.

5. Państwa Członkowskie ustalają, czy plany i programy określone w ust. 3 i 4 mogą potencjalnie powodować znaczący wpływ na środowisko, poprzez rozpatrywanie każdej sprawy na zasadzie jednostkowych przypadków lub poprzez wyszczególnienie rodzajów planów i programów lub przez połączenie obu podejść. W tym celu Państwa Członkowskie w każdym przypadku uwzględniają odpowiednie kryteria określone w załączniku II dla zapewnienia objęcia niniejszą dyrektywą planów i programów o potencjalnym znaczącym wpływie na środowisko.

6. Przy badaniu jednostkowych przypadków oraz wyszczególnianiu rodzajów planów i programów, zgodnie z ust. 5, są konsultowane organy określone w art. 6 ust. 3.

7. Państwa Członkowskie zapewniają, że ich wnioski, przyjęte zgodnie z ust. 5, zawierające uzasadnienie zwolnienia z wymogu dokonania oceny wpływu na środowisko zgodnie z art. 4–9, zostają podane do publicznej wiadomości.

8. Następujące plany i programy nie podlegają niniejszej dyrektywie:

- plany i programy, których jedynym celem jest służenie obronie narodowej lub obronie cywilnej,
- plany i programy finansowe lub budżetowe.

9. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do planów i programów współfinansowanych w ramach bieżących poszczególnych okresów programowania ⁽¹⁾ rozporządzeń Rady (WE) nr 1260/99 ⁽²⁾ i nr 1257/99 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Okres programowania 2000–2006 w ramach rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 oraz okresy programowania 2000–2006 i 2000–2007 w ramach rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80).

Artykuł 4

Obowiązki ogólne

1. Oceny wpływu na środowisko, określona w art. 3, dokonuje się podczas przygotowania planu lub programu i przed jego przyjęciem lub poddaniem procedurze ustawodawczej.
2. Wymagania niniejszej dyrektywy są brane pod uwagę w istniejących procedurach przyjmowania planów i programów w Państwach Członkowskich lub włączone do procedur ustanowionych w celu wykonania niniejszej dyrektywy.
3. W przypadku gdy plany i programy tworzą część hierarchii, Państwa Członkowskie, w celu uniknięcia powielania oceny, uwzględniają fakt, że oceny dokonuje się, zgodnie z niniejszą dyrektywą, na różnych poziomach hierarchii. W celu, między innymi, uniknięcia powielania oceny, Państwa Członkowskie stosują art. 5 ust. 2 i 3.

Artykuł 5

Sprawozdanie dotyczące środowiska

1. W przypadku gdy na mocy art. 3 ust. 1 wymagana jest ocena wpływu na środowisko, przygotowuje się sprawozdanie, w którym zostanie zidentyfikowany, opisany i oszacowany potencjalny znaczący wpływ na środowisko wynikający z realizacji planu lub programu oraz rozsądne rozwiązania alternatywne uwzględniające cele i geograficzny zasięg planu lub programu. Informacje, które w tym celu mają być podane, są określone w załączniku I.
2. Sprawozdanie dotyczące środowiska, przygotowane zgodnie z ust. 1, zawiera informacje, które mogą być racjonalnie wymagane, z uwzględnieniem obecnego stanu wiedzy i metod oceny, zawartości i poziomu szczegółowości planu lub programu, jego stadium w procesie podejmowania decyzji oraz zakresu, w jakim niektóre sprawy mogą zostać właściwie ocenione na różnych etapach tego procesu, w celu uniknięcia powielania oceny.
3. Odpowiednie dostępne informacje na temat wpływu na środowisko, wynikającego z planów i programów, oraz otrzymane na innych poziomach procesu decyzyjnego lub poprzez inne prawodawstwo wspólnotowe mogą być wykorzystywane do dostarczenia informacji określonych w załączniku I.
4. Przy podejmowaniu decyzji w sprawie zakresu i poziomu szczegółowości informacji, jakie muszą być włączone do sprawozdania dotyczącego środowiska, konsultowane są organy określone w art. 6 ust. 3.

Artykuł 6

Konsultacje

1. Projekt planu lub programu i sprawozdanie dotyczące środowiska przygotowane zgodnie z art. 5 zostają udostępnione organom określonym w ust. 3 niniejszego artykułu oraz społeczeństwu.
2. Organy określone w ust. 3 oraz społeczeństwo określone w ust. 4 mają odpowiednio wczesną i realną możliwość, we

właściwych ramach czasowych, wyrażenia swojej opinii o projektach planów i programów oraz towarzyszącym im sprawozdaniu dotyczącym środowiska przed przyjęciem planu lub programu lub poddaniem go procedurze ustawodawczej.

3. Państwa Członkowskie wyznaczają organy, które mają być konsultowane, a które ze względu na swoje szczególne obowiązki w dziedzinie środowiska są potencjalnie zainteresowane wpływem na środowisko wynikającym z realizacji planów i programów.

4. Państwa Członkowskie określają społeczeństwo do celów ust. 2, w tym społeczeństwo, którego dotyczy lub potencjalnie może dotyczyć proces decyzyjny w ramach niniejszej dyrektywy lub które ma interes prawny związany z wymienionymi decyzjami, w tym odpowiednie organizacje pozarządowe, takie jak organizacje promujące ochronę środowiska oraz pozostałe zainteresowane organizacje.

5. Państwa Członkowskie ustalają szczegółowe regulacje w zakresie konsultacji i informowania organów i społeczeństwa.

Artykuł 7

Konsultacje transgraniczne

1. Jeżeli Państwo Członkowskie uznaje, że realizacja planu lub programu przygotowywanego w odniesieniu do jego terytorium potencjalnie spowodować może znaczący wpływ na środowisko w innym Państwie Członkowskim, lub w przypadku gdy zażąda tego Państwo Członkowskie, które potencjalnie może być znacząco zagrożone, Państwo Członkowskie, na którego terytorium plan lub program jest przygotowywany, przed jego przyjęciem lub poddaniem procedurze ustawodawczej przesyła kopię projektu planu lub programu i odnośne sprawozdanie dotyczące środowiska do drugiego Państwa Członkowskiego.

2. W przypadku gdy Państwo Członkowskie ma obowiązek wysłać kopię projektu planu lub programu oraz sprawozdanie dotyczące środowiska zgodnie z ust. 1, wskazuje drugiemu Państwu Członkowskiemu, czy zamierza prowadzić konsultacje przed przyjęciem planu lub programu bądź przed poddaniem go procedurze ustawodawczej, a jeżeli takie wskazanie ma miejsce, zainteresowane Państwa Członkowskie biorą udział w konsultacjach dotyczących potencjalnego transgranicznego wpływu na środowisko, wynikającego z realizacji planu lub programu, oraz środków przewidywanych w celu zmniejszenia lub eliminacji takiego wpływu.

W przypadku gdy tego rodzaju konsultacje mają miejsce, zainteresowane Państwa Członkowskie uzgadniają szczegółowe regulacje zapewniające, że w Państwie Członkowskim, które potencjalnie może być znacząco zagrożone, organy określone w art. 6 ust. 3 i społeczeństwo określone w art. 6 ust. 4 są poinformowane i mają możliwość przekazania swoich opinii w rozsądnych ramach czasowych.

3. W przypadku gdy Państwa Członkowskie są zobowiązane na mocy niniejszego artykułu do wzięcia udziału w konsultacjach, na początku tego rodzaju konsultacji uzgadniają rozsądne ramy czasowe trwania konsultacji.

Artykuł 8

Podejmowanie decyzji

Sprawozdanie dotyczące środowiska przygotowane zgodnie z art. 5, opinie wyrażone zgodnie z art. 6 oraz wyniki konsultacji transgranicznych podjętych zgodnie z art. 7 uwzględnia się w czasie przygotowania planu lub programu oraz przed jego przyjęciem lub poddaniem procedurze ustawodawczej.

Artykuł 9

Informacje o decyzji

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że w razie przyjęcia planu lub programu powiadamia się organy określone w art. 6 ust. 3, społeczeństwo i każde Państwo Członkowskie, z którym prowadzono konsultacje zgodnie z art. 7, jak również udostępnia się im następujące dokumenty:

- a) plan lub program w formie przyjętej;
 - b) oświadczenie podsumowujące, w jaki sposób aspekty środowiskowe zostały wzięte pod uwagę w planie lub programie oraz w jaki sposób sprawozdanie dotyczące środowiska, przygotowane zgodnie z art. 5, opinie wyrażone zgodnie z art. 6 i wyniki konsultacji podjętych zgodnie z art. 7 zostały uwzględnione zgodnie z art. 8, jak również uzasadnienie wyboru planu lub programu w formie przyjętej, w świetle innych rozpatrywanych rozsądnych rozwiązań alternatywnych; oraz
 - c) przyjęte środki dotyczące monitoringu, zgodnie z art. 10.
2. Państwa Członkowskie ustalają szczegółowe regulacje w odniesieniu do informacji określonych w ust. 1.

Artykuł 10

Monitoring

1. Państwa Członkowskie monitorują znaczący wpływ na środowisko, wynikający z realizacji planów i programów, aby, między innymi, określić na wczesnym etapie nieprzewidziany niepożądany wpływ oraz aby mieć możliwość podjęcia odpowiedniego działania naprawczego.
2. W celu przestrzegania ust. 1 można wykorzystywać, stosownie do potrzeb, istniejące systemy monitoringu w celu uniknięcia powielania monitoringu.

Artykuł 11

Powiązanie z innym prawodawstwem wspólnotowym

1. Ocena wpływu na środowisko dokonywana w ramach niniejszej dyrektywy nie ma wpływu na jakiegokolwiek wymogi w ramach dyrektywy 85/337/EWG i na żadne inne wymogi prawodawstwa wspólnotowego.

2. W przypadku planów i programów, dla których obowiązek dokonania oceny wpływu na środowisko wynika jednocześnie z niniejszej dyrektywy i innego prawodawstwa wspólnotowego, Państwa Członkowskie mogą zapewnić skoordynowane lub wspólne procedury spełniające wymagania odnośnego prawodawstwa wspólnotowego w celu, między innymi, uniknięcia powielania oceny.

3. W przypadku planów i programów współfinansowanych przez Wspólnotę Europejską oceny wpływu na środowisko zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonuje się zgodnie z odpowiednimi przepisami prawodawstwa wspólnotowego.

Artykuł 12

Informacja, sprawozdawczość i przegląd

1. Państwa Członkowskie i Komisja wymieniają informacje na temat doświadczenia nabytego w trakcie stosowania niniejszej dyrektywy.
2. Państwa Członkowskie zapewniają, że sprawozdania dotyczące środowiska są odpowiedniej jakości, w celu spełnienia wymogów niniejszej dyrektywy, i powiadamiają Komisję o środkach podejmowanych w odniesieniu do jakości tych sprawozdań.
3. Przed dniem 21 lipca 2006 r. Komisja prześle do Parlamentu Europejskiego i Rady pierwsze sprawozdanie dotyczące stosowania i skuteczności niniejszej dyrektywy.

W celu dalszego uwzględniania wymogów ochrony środowiska, zgodnie z art. 6 Traktatu oraz biorąc pod uwagę doświadczenie nabyte w trakcie stosowania niniejszej dyrektywy w Państwach Członkowskich, łącznie z tego rodzaju sprawozdaniem przekazane zostaną, stosownie do potrzeb, wnioski w sprawie wprowadzenia zmian do niniejszej dyrektywy. W szczególności Komisja rozważy możliwość rozszerzenia zakresu stosowania niniejszej dyrektywy na inne obszary/sektory oraz inne rodzaje planów i programów.

Nowe sprawozdania dotyczące wykonania będą przygotowywane co siedem lat.

4. Komisja składa sprawozdanie dotyczące powiązań między niniejszą dyrektywą a rozporządzeniem (WE) nr 1260/1999 i nr 1257/1999, z dużym wyprzedzeniem w stosunku do upływu okresów programowania, przewidzianych w wymienionych rozporządzeniach, mając na względzie zapewnienie spójnego podejścia w odniesieniu do niniejszej dyrektywy i późniejszych rozporządzeń Wspólnoty.

Artykuł 13

Wykonanie dyrektywy

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 21 lipca 2004 r. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie

3. Obowiązek określony w art. 4 ust. 1 ma zastosowanie w odniesieniu do planów i programów, dla których pierwszy formalny akt przygotowawczy ma miejsce po dacie określonej w ust. 1. Plany i programy, na podstawie których sporządzany jest pierwszy formalny akt przygotowawczy przed tą datą i które zostaną przyjęte lub poddane procedurze ustawodawczej w okresie dłuższym niż 24 miesiące po tej dacie, podlegają obowiązkowi określonemu w art. 4 ust. 1, chyba że Państwa Członkowskie podejmą decyzję na podstawie jednostkowych przypadków, iż jest to niewykonalne, i powiadomią o swojej decyzji społeczeństwo.

4. Przed dniem 21 lipca 2004 r. Państwa Członkowskie przekazują Komisji, w uzupełnieniu do informacji o środkach określonych w ust. 1, oddzielne informacje o rodzajach planów i programów, które, zgodnie z art. 3, na mocy niniejszej dyrektywy podlegają ocenie wpływu na środowisko. Komisja przekazuje te informacje Państwom Członkowskim. Informacje te uaktualniane są na bieżąco.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 15

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 czerwca 2001 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Rady

B. ROSENGREN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Informacje określone w art. 5 ust. 1

Informacje, które mają być dostarczone na mocy art. 5 ust. 1, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 2 i 3, są następujące:

- a) opis zawartości, główne cele planu lub programu oraz powiązanie z innymi odnośnymi planami i programami;
- b) istotne aspekty istniejącego stanu środowiska i potencjalne ich zmiany w przypadku braku realizacji planu lub programu;
- c) stan środowiska na obszarach objętych potencjalnym znaczącym zagrożeniem;
- d) istniejące problemy dotyczące środowiska istotne z punktu widzenia planu lub programu, w szczególności problemy odnoszące się do obszarów o specjalnym znaczeniu dla środowiska, takich jak obszary wyznaczone zgodnie z dyrektywą 79/409/EWG i 92/43/EWG;
- e) cele ochrony środowiska, ustanowione na poziomie międzynarodowym, wspólnotowym lub Państwa Członkowskiego, istotne z punktu widzenia planu lub programu, oraz sposób, w jaki te cele i inne aspekty środowiskowe zostały uwzględnione w trakcie jego przygotowywania;
- f) potencjalny znaczący wpływ ⁽¹⁾ na środowisko, w tym w odniesieniu do kwestii różnorodności biologicznej, populacji, zdrowia ludzkiego, fauny, flory, powierzchni ziemi, wody, powietrza, czynników klimatycznych, dóbr materialnych, dziedzictwa kulturowego obejmującego dziedzictwo architektoniczne i archeologiczne, krajobrazu oraz wzajemne powiązania między powyższymi czynnikami;
- g) przewidywane środki w celu zapobiegania, redukcji i w jak największym stopniu kompensacji ewentualnych znaczących niepożądanego wpływu na środowisko wynikającego z realizacji planu lub programu;
- h) opis uzasadnienia wyboru przyjętych rozwiązań alternatywnych oraz opis sposobu, w jaki ocena była podjęta, w tym także wskazanie trudności (takich jak niedostatek techniki lub brak *know-how*) napotkane podczas zestawiania wymaganych informacji;
- i) opis przewidywanych środków w zakresie monitoringu, zgodnie z art. 10;
- j) nietechniczne podsumowanie informacji przekazanych zgodnie z powyższymi pozycjami.

⁽¹⁾ Wpływ ten powinien obejmować wpływ wtórny, skumulowany, synergistyczny, krótko-, średnio- i długoterminowy, stały i tymczasowy, pozytywny i negatywny.

ZAŁĄCZNIK II

Kryteria określające potencjalne znaczenie wpływu określonego w art. 3 ust. 5

1. Charakterystyka planów i programów, z uwzględnieniem w szczególności:
 - stopnia, w jakim plan lub program ustala ramy dla projektów i innych działań albo w zakresie warunków dotyczących lokalizacji, rodzaju, wielkości i funkcjonowania, albo przez alokację zasobów,
 - stopnia, w jakim plan lub program wpływa na inne plany i programy, w tym plany i programy w hierarchii,
 - przydatności planu lub programu dla uwzględnieniu aspektów środowiskowych, w szczególności w celu wspierania stałego rozwoju,
 - problemów dotyczących środowiska, mających związek z planem lub programem,
 - przydatności planu lub programu dla wdrażania prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego środowiska (np. plany i programy związane z zarządzaniem odpadami lub ochroną wód).
 2. Charakterystyka wpływu oraz obszaru potencjalnie zagrożonego, z uwzględnieniem w szczególności:
 - prawdopodobieństwa, czasu trwania, częstotliwości i odwracalności wpływu,
 - skumulowanego charakteru wpływu,
 - transgranicznego charakteru wpływu,
 - zagrożenia dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska (np. w wyniku awarii),
 - rozmiarów i przestrzennego zasięgu wpływu (obszar geograficzny i wielkość populacji prawdopodobnie zagrożonej),
 - wartości i wrażliwości obszaru potencjalnie zagrożonego, z tytułu:
 - szczególnych właściwości naturalnych lub dziedzictwa kulturowego,
 - przekroczonych standardów jakości środowiska lub wartości dopuszczalnych,
 - intensywnego użytkowania gruntów,
 - wpływ na obszar lub krajobrazy posiadające uznany krajowy, wspólnotowy lub międzynarodowy status ochronny.
-